

MBh. 3, 457. उत्पिष्ट *herausgequetscht*, eine Form von Gelenksdislocation (संधिमुक्त) Suçr. 1, 158, 20. 300, 8. 12. 2, 28, 4.

— समुद्, समुत्पिष्ट *herausgequetscht*: नखसंधि Suçr. 2, 28, 10.

— नि *zermalmten* AV. 10, 4, 18.

— प्रनि (nicht प्रणि) P. 8, 4, 18, Sch.

— निम् *stampfen*: निष्पेष्टवै (die Wäsche mit Steinen beim Waschen)

ÇAT. Bn. 3, 1, 2, 19. KĪTĪ. ÇA. 7, 2, 17. *zerstampfen, zerquetschen, zermalmten, zerschmettern*: इमान्यापान्निष्पिषेयं तलासिभिः MBh. 2, 2377.

निष्पिषेयोरासा काश्चित्काश्चित्पद्भ्याम् R. 6, 84, 28. MBh. 2, 930. fg. R. 1, 1, 78 (78 GORR.). KATHĪS. 50, 16. BHĪG. P. 6, 8, 22. निष्पिष्येनं बलाद्भूमौ

MBh. 1, 6086. 6291. 4, 1114. (तम्) निष्पिषेयं तितौ त्रिप्रं पूर्णं कुम्भमिवा-
स्मनि 7, 4125 (vgl. 12, 5206). DRAUP. 9, 3. HARIV. 4736. 8276. R. 4, 9, 79.

काष्ठभारम् — निष्पिषेयं तितौ *schmettern* MBh. 14, 1633. निष्पिष्ट 1635.

1, 5990. 5, 3700. 6, 3158. 12, 4120. खड्गनिष्पेष् R. 2, 23, 34 (20, 89 GORR.).

6, 7, 89. RAGH. 12, 78. RĪĠĀ-TAR. 3, 283. *zerschlagen, durchgewalkt* BHATĪ.

6, 120. निष्पिषती स्वचरणीौ *mit den Füßen stampfend* R. 6, 23, 3. कर्

कोरेण निष्पिष्य *die Hände an einander reibend* MBh. 1, 5922. 4, 778. 5, 5596. दत्तैर्दत्तास्तदा रोषान्निष्पिषेयं *knirschte mit den Zähnen* 4, 465.

दसान्दत्तेषु निष्पिष्य 5, 5594. Vgl. निष्पेष् fg. — *caus. vernichten*: घ्राणं

पावदेषां कुल्मिदमखिलं नैव निष्पेषयामि (v. l. für निःशेषयामि) PRAB. 36, 11.

— विनिम् *zerstampfen, zerquetschen, serklopfen, zermalmten, zerschmettern* MBh. 1, 6017. वज्रघ्निनीम् 7, 488. RAGH. 12, 30. विनिष्पिष्य-

माणावयव BHĪG. P. 5, 26, 16. विनिष्पिषेयं चात्मानं प्रगृह्य मुञ्जा भुञ्जी R.

4, 19, 2. विनिष्पिष्ट MBh. 1, 619. 1131. 5991. 12, 8058. ARĠ. 9, 5. R. 4, 9,

80. शिलातलविनिष्पिष्टैः (मर्कटार्मिभिः) 41, 64. BHĪG. P. 8, 6, 37. पाणौ पा-

णिं विनिष्पिष्य *die Hände an einander reibend* MBh. 2, 2268. R. 2, 35,

1. 3, 55, 1. — Vgl. विनिष्पेष्.

— परि *zerreiben*: (क्याः) अन्धोऽन्धं परिपिष्टाद्य समासाद्य परस्परम्

MBh. 9, 1227. *zerstampfen*: पाणिभ्यां रुदती तत्र उरः परिपिषेयं सा R. 3,

51, 80. 42. — Vgl. परिपिष्टक.

— प्र *zermalmten*: कोरेण येन प्रपिनष्टि कुञ्जरान् तेन सिंहे मशकान् प्र-

बाधते PAŪKĀT. ed. ORD. 1, 226. प्रपिष्ट *gemahlen, zerrieben* ÇAT. Bn. 1, 7,

4, 7. TS. 2, 6, 9, 5. KĪTĪ. ÇA. 5, 1, 9. — *caus. mahlen, zerreiben*: प्रपेष्

Suçr. 1, 34, 5. स्रद्धाप्रपेष् 2, 68, 3.

— प्रति *Etwas an Etwas reiben*: उरःप्रतिपेष् पुध्यन्ते so v. a. *Brust an Brust* P. 3, 4, 55, Sch. प्रत्यपिषत्कारं कोरे MBh. 1, 2004. कृत्स्नेकृत्स्ना-

ग्रमपरे प्रत्यपिषन्नमर्षिताः 2, 1590. 7, 8484. प्रतिपिष्टानामश्चानाम् *sich an einander reibend* 9, 1252. *zerschmettern, zerschlagen* Nir. 3, 21. स त्वा

प्रतिपेक्ष्यति ŚĀND. UP. 2, 22, 4. प्रत्यपिषन्मदाबाहुर्मल्लं भुवि MBh. 4,

2, 3, 2, 1. KĪTĪ. 30, 1. AV. 4, 3, 5. 6, 6, 2. संपिष्टद्रघविद्यस्तं तव सैन्यं कि-
रिदिना MBh. 8, 4109. संपिष्टास्ते तदा युद्धे विजुना R. 1, 45, 48; vgl. u.
पिष्टक 2.

पिष्ट (von पिष्) 1) adj. *gemahlen* u. s. w. s. u. पिष् — 2) m. a) Ge-

bäck s. u. पिष् — b) N. pr. eines Mannes गाया शिवादि zu P. 4, 1,

112. pl. *seine Nachkommen* गाया उपकादि zu P. 2, 4, 69. — 3) n. *Mehl*;

Brot s. u. पिष्.

पिष्टक (von पिष्ट) 1) m. a) *proparox. Backwerk, Kuchen* P. 4, 3, 147.

AK. 2, 9, 48. H. 398. an. 3, 67. MD. k. 120. — b) *eine best. Krankheit*

des Weissen im Auge Suçr. 1, 311, 4. 326, 3. H. an. MD. — 2) f. पि-

ष्टिका *eine Art Grütze*: दालिः (nach HAUNTON *gespaltene Erbsen* oder

andere Hülsenfrucht; vgl. u. कृसर u. धूमसी) संस्थापिता तोये ततो ऽप-

कृतकक्षुका । शिलायां साधु संपिष्टा पिष्टिका कथिता बुधैः ॥ BHĪYAP. im

ÇKDr. Hierher viell. Verz. d. B. H. No. 971. — 3) n. *zerstampfte Ses-*

samkörner RĪĠĀN. im ÇKDr.

पिष्टैष UNĀDIS. 3, 145. m. n. *Welt* AK. und RATNAK. nach ÇKDr.; un-

sere Ausgaben des AK. (2, 1, 6) lesen विष्टप und führen पिष्टप als Ne-

benform an. ब्रह्मस्य M. 4, 231; v. l. विष्टप. — Vgl. त्रि०.

पिष्टपचन (पिष्ट + पच०) n. *Pfanne* AK. 2, 9, 32. Suçr. 2, 158, 1.

पिष्टपाक (पिष्ट + पाक०) m. *Mehlgebäck*: ०भृत् *enthaltend*, zur Erklä-

rung von ऋजीष H. 1020.

पिष्टयाचक (पिष्ट + पा०) n. = पिष्टपचन WILS.

पिष्टपिण्ड (पिष्ट + पि०) m. *Mehlkloss*, zur Erklärung von पुरोडाश P.

4, 3, 70, Sch.

पिष्टपूर (पिष्ट + पूर०) m. *eine Art Gebäck* TRĪK. 2, 9, 14. H. 400. —

Vgl. घृतपूर.

पिष्टमय (von पिष्ट) adj. f. ई *aus Mehl gemacht* P. 4, 3, 146. भस्मन् Schol.

प्रतिकृति AV. PARIC. 5, 1. KULL. zu M. 5, 37. पूष MBh. 13, 5499. जल

Wasser, in welches Mehl geschüttet worden ist, 6228; vgl. पिष्टरस,

पिष्टादक.

पिष्टमेदिन् adj. an पिष्टमेह *mehliges Harnruhr* (WISS 360) *leidend*;

पिष्टरसतुल्यं पिष्टमेदी मेहति Suçr. 1, 272, 15. 2, 78, 2.

पिष्टरस (पिष्ट + रस०) m. *Wasser mit Mehl* MBh. 1, 5186. 13, 709.

Suçr. 1, 272, 15.

पिष्टवर्ति (पिष्ट + व०) *eine Art Gebäck* H. 400. HĪR. 215.

पिष्टसौरभ (पिष्ट + सौ०) n. (*pulverisiertes*) *Sandelholz* HĪR. 103.

पिष्टात m. *wohlriechendes Pulver, das in die Kleider geschüttet wird*,

AK. 2, 6, 2, 41. TRĪK. 2, 6, 44. H. 637. In dem Anfange des Wortes steckt

पिष्ट *Mehl, Puder*.

पिष्टिका (von पिष्ट) n. *ein Extract von Reis* (तापुलोद्भवतवतीर) RĪ-

ĠĀN. im ÇKDr. — पिष्टिका s. u. पिष्टक.

पिष्टेडो f. *eine best. Staude*, = श्रेतासि RĪĠĀN. im ÇKDr. Der An-

fang des Wortes enthält पिष्ट, श्रेडो ist *wilder Reis*. — Vgl. नील०.

पिष्टेदक (पिष्ट + उदक०) n. *Wasser mit Mehl* MBh. 1, 5186.

पिम्, पिस्यति = गतिकर्मन् NĀIG. 2, 14. पेसुकं वै वास्तु पिस्यति

(Schol. = श्रितिवृद्धा भवति) कृ प्रजया पशुभिः ÇAT. Bn. 1, 7, 2, 18. ऊष इव

पिपिसुः, ऊष इव पिस्यत्याद्य इव भवति 9, 5, 2, 17. Vielleicht *sich ausdeh-*

nen. पिम्, पिसति *gehen, sich bewegen* DĀITUP. 17, 69. पिस्यति dass. 32,